ΕΡΓΑΣΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΕΤΑΡΤΗ
14
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΘ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5889

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟΝ

ΜΟΝΗ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ, Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΝ ΑΠΟΤΥΧΗ Ο ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΤΟ ΘΕΜΑ ΘΑ ΑΧΘΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΖΩΗΡΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ἀρίστας σχέσεις μὲ τὴν γείτονα Τουρκίαν

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Τὴν 7ην μ.μ. σήμερον (χθὲς) ἤρχισεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου ἡ τελικὴ σύσκεψις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Τῆς συσκέψεως μετέσχον ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου, οἱ ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. κ. Κωστόπουλος καὶ Γαρουφαλιᾶς καὶ ὁ μόνιμος ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Παππᾶς. Ἀπὸ κυπριακῆς πλευρᾶς, εἰς τὴν σύσκεψιν ἔλαβον μέρος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Κυπριανοῦ, ὁ ἀφιχθεὶς σήμερον ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Γεωργκάτζης καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Κύπρου ἐν Ἀθήναις κ. Κρανιδιώτης.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις: «Κατὰ τὰς συνομιλίας μας μὲ τὸν πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον ἐπεβεβαιώθησαν ὁμοφώνως αἱ θέσεις, τὰς ὁποίας ἔχει ὑποστηρίξει μέχρι τοῦδε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποστηρίζῃ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις:

1) Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παρέχει ἀμέριστον συμπαράστασιν εἰς τὸν δίκαιον ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ ἑλληνισμοῦ.

2) Πολιτικὴ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ εἰς περίπτωσιν ἐπιθέσεως, ἡ ἄμυνα.

3) Αἱ συνθῆκαι τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου ἀπεδείχθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνεφάρμοστοι. Ὡδήγησαν εἰς ἀδιέξοδον. Καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἔχει ἤδη ἐπέλθη διεθνὴς ἀναγνώρισις. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῆς σημερινῆς παρουσίας εἰς τὴν Κύπρον καὶ τῆς διεθνοῦς στρατιωτικῆς δυνάμεως πρὸν εἰρήνευσιν καὶ τοῦ μεσολαβητοῦ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ νέου πολιτικοῦ σχήματος.

4) Ἡ καταγγελία τῆς συνθήκης ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου ἀπετέλεσεν ἁπλῶς τυπικὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ὑφισταμένης ἤδη καὶ διεθνῶς ἀναγνωρισθείσης πραγματικῆς καταστάσεως.

5) Τρέφομεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν ἐν Κύπρῳ διεθνῆ στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ ἀπεδέχθημεν προθύμως τὴν πρότασιν ὅπως θέσωμεν τὸ ἐν τῇ νήσῳ ἑλληνικὸν στρατιωτικὸν σῶμα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ τῆς διεθνοῦς δυνάμεως. Ἐξ ἄλλου, ἡ Κυβέρνησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ὡς ἐπισήμως μοῦ ἐδήλωσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, θὰ συνεργασθῇ ἐν πνεύματι καλῆς θελήσεως μετὰ τῆς διεθνοῦς δυνάμεως πρὸς ἀποτροπὴν πάσης αὐθαιρεσίας καὶ βίας, ἐπιβολὴν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως καὶ εἰρήνευσιν τῆς νήσου.

6) Ἀποστολὴ τοῦ μεσολαβητοῦ εἰς τὴν Κύπρον εἶναι ἡ ἀναζήτησις τοῦ νέου σχήματος τῆς κυπριακῆς Πολιτείας. Καὶ τὴν εὐόδωσιν αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς του, ἔχομεν ἀπόφασιν νὰ βοηθήσωμεν μὲ πᾶσαν καλὴν θέλησιν.

7) Κατὰ τὴν ἰδικήν μας γνώμην, μία μόνη λύσις τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος εἶναι δυνατὴ καὶ διώσιμος: Ἡ ἐφαρμογὴ καὶ εἰς τὴν Κύπρον τῶν ἀρχῶν διεθνοῦς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας. Ἀποτελεῖ πρόκλησιν πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας καθεστώς, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐλαχίστη μειοψηφία τοῦ 18% ἐπιβάλλει τὰς θελήσεις της εἰς τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν τοῦ 80%. Αὐτὸ δὲν εἶναι Δημοκρατία, εἶναι κατάντημα καὶ ἀνήκει εἰς ἄλλους χρόνους. Ἡ σύγχρονος λύσις τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας συνίσταται εἰς τὴν πλήρη κατοχύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς πλειοψηφίας νὰ ἐλέγχῃ. Καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἀνησυχία ἐνδεχομένης καταχρήσεως δυνάμεως τῆς πλειοψηφίας θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφασισθῇ κατοχύρωσις τῶν δικαιωμάτων τῆς τουρκικῆς μειονότητος ὑπὸ τοῦ ΟΗΕ.

8) Ἡ πλήρης καὶ ἀδέσμευτος ἀνεξαρτησία, ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν Κυπριακὸν λαὸν νὰ ἀποφασίσῃ ἐλευθέρως καὶ κυριαρχικῶς διὰ τὸ μέλλον του, ἀποτελεῖ μόνην λύσιν.

9) Ἐὰν αἱ προσπάθειαι τοῦ μεσολαβητοῦ πρὸς ἐπίτευξιν λύσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν ἤθελον ἀποτύχῃ, τὸ θέμα θὰ ἀχθῇ ἐνώπιον τῆς γεν. συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ.

10) Ἀποτελεῖ ζωηρὰν ἐπιθυμίαν μας νὰ διατηρήσωμεν ἀρίστας σχέσεις μὲ τὴν γείτονα Τουρκίαν. Ἔχομεν ὑπέρτατα κοινὰ συμφέροντα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ μεγαλοφυεῖς ἡγέται, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ ὁ Κεμὰλ Ἀτατοῦρκ, ἐθεμελίωσαν τὴν Ἑλληνο - Τουρκικὴν φιλίαν. Τὰ ὑπέρτατα αὐτὰ κοινὰ συμφέροντα ὑφίστανται πάντοτε. Ἐν πλήρει συνειδήσει αὐτῶν, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπέφυγε μέχρι τοῦδε πᾶσαν πρόκλησιν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ διαταράξῃ τὰς σχέσεις μας. Ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν μας λύπην διὰ τὰ ἀλλεπάλληλα ἀνθελληνικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις καὶ τὰ ὁποῖα εὐλόγως προκαλοῦν αἰσθήματα ἐξεγέρσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι συνετὸν νὰ ἐπιτρέπωμεν ὅπως ἕν ἐκ τῶν θεμάτων, ὅπως τὸ Κυπριακὸν ἀφεθῇ νὰ δηλητηριάζῃ μονίμως τὰς σχέσεις μας. Τὸ Κυπριακόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπέρχεται ὅπως θὰ ἦτο εὐκταῖον μεταξὺ ἡμῶν συμφωνία, θὰ πρέπει νὰ ἀφεθῇ πρὸς ἐπίλυσιν εἰς τὴν διεθνῆ Δικαιοσύνην. Καὶ ἡμεῖς, Ἑλλὰς καὶ Τουρκία νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὰς σχέσεις φιλίας, τὰς ὁποίας ὑπαγορεύουν τὰ γενικότερα κοινὰ μας συμφέροντα».

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπανδρέου μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνακοινώσεων, ἐρωτηθεὶς ἐὰν ἡ πλήρης ἀνεξαρτησία περιέχῃ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, ἀπήντησε καταφατικῶς.

«Ἡ αὐτοδιάθεσις, εἶπε, δὲν εἶ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΟΥΝ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΩΝ

Διαταγαὶ τοῦ Γ. Γραμματέως πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν Ἡν. Ἐθνῶν

Τελεσίγραφον εἰς Τουρκοκυπρίους νὰ φύγουν ἀπὸ δεσπόζον σημεῖον ὁδοῦ πρὸς Λευκωσίαν

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 13.— Ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ διεθνοῦς ὀργανισμοῦ κ. Θὰντ ἔδωκε σήμερον εἰς τὴν δημοσιότητα λεπτομερείας περὶ τῶν διαταγῶν του πρὸς τὴν ἐν Κύπρῳ δύναμιν εἰρηνεύσεως τοῦ ΟΗΕ.

Συμφώνως πρὸς τὰς δημοσιευθείσας διαταγάς, τὰ ἐν λόγῳ στρατεύματα δύνανται νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ὅπλα τὰ μόνον εἰς περιπτώσεις αὐτοαμύνης καὶ πάντοτε βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς χρησιμοποιήσεως ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας βίας.

Αἱ διαταγαὶ διευκρινίζουν ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ χρήσεως ὅπλων λαμβάνεται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους διοικητῶν τῶν στρατευμάτων τοῦ ΟΗΕ.

Ὁ κ. Θὰντ διηυκρίνισεν ὅτι οἱ ὅροι ἐντολῆς τῆς δυνάμεως τοῦ ΟΗΕ εἰς Κύπρον καθορίζονται εἰς τὴν πέμπτην παράγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας περὶ συγκροτήσεως τῆς ἐν λόγῳ δυνάμεως, ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη τὴν 4ην Μαρτίου. Δι' αὐτῆς συνιστᾶται μεταξὺ ἄλλων, πρὸς διαφύλαξιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, ἡ καταβολὴ πάσης δυνατῆς προσπαθείας πρὸς πρόληψιν ἐπαναλήψεως τῶν μαχῶν, τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλότητα.

Καταλήγων, ὁ κ. Θὰντ ἀναφέρει ὅτι δέον ὅπως ἡ δραστηριότης τῆς δυνάμεως παραμένῃ πάντοτε ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἐν λόγῳ ἐντολῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ ὅπως οὐδεμία δράσις ἀναλαμβάνεται ποτὲ ἂν δὲν εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τοὺς προαναφερθέντας ὅρους.

Ἐν τῷ μεταξύ, Βρεταννοὶ ἐπίσημοι ἐπεβεβαίωσαν σήμερον ὅτι ὁ γεν. γραμματεὺς τῶν Ἡν. Ἐθνῶν κ. Θὰντ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Βρεταννίαν ὅπως ἀποστείλῃ ἄνδρας τῆς πολιτικῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν Κύπρον. Τοῦτο ἐζητήθη ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας, αἱ ὁποῖαι μετέχουν εἰς τὴν δύναμιν εἰρηνεύσεως τῶν Ἡν. Ἐθνῶν εἰς τὴν Κύπρον. Οὗτοι θὰ ἐκτελοῦν καθήκοντα συνδέσμων μετὰ τῆς κυπριακῆς ἀστυνομίας.

ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 13.— Νυκτεριναὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ δύναμις τοῦ ΟΗΕ ἀπηύθυνε τελεσίγραφον πρὸς τοὺς τουρκοκυπρίους οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὴν κορυφήν, ποὺ δεσπόζει τῆς ὁδοῦ Κυρηνείας — Λευκωσίας, τάξαντες εἰς αὐτοὺς προθεσμίαν μέχρι τῆς 5ης ἀπογευματινῆς τῆς σήμερον διὰ νὰ ἀποχωρήσουν ἐκ τῶν θέσεών των. Μέχρι τῆς 6ης μ.μ. οἱ Τουρκοκύπριοι οὐδεμίαν ἔνδειξιν παρέσχον ὅτι προτίθενται νὰ ἀποχωρήσουν ἐκεῖθεν. Ἐν συνεχείᾳ περίπολος τοῦ ΟΗΕ μετέβη εἰς τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Δίκωμον διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους ὅπως μὴ πραγματοποιήσουν τὴν ἀπειλήν των καὶ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν τουρκοκυπριακῶν θέσεων.

Ἐξ ἄλλου, ἐγνώσθη ὅτι ἀνταλλαγὴ πυροβολισμῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τουρκοκυπρίων ἐσημειώθη καὶ εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν τμῆμα τῆς Κύπρου ἰδίως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Λεμεσοῦ καὶ Κτήμα.

ΑΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΘΗ ΕΙΣ ΕΡΓΟΝ Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ "ΟΜΙΛΗ,, Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τοῦ πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως πανοσ. ἀρχιμ. ΙΕΡ. ΤΣΑΝΤΙΛΗ

Παρὰ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, πανοσ. ἀρχιμανδρίτου Ἱεροθέου Τσαντίλη ἐλάβομεν προχθὲς τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν:

«Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

»Ἐν σχέσει πρὸς τὰ δημοσιευθέντα προσφάτως (1-4-64) εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμετέραν ἐφημερίδα περὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ τῆς ὁμωνύμου πλατείας, ἔνθα, κατὰ γραπτὰς μαρτυρίας καὶ τὴν διασωθεῖσαν μέχρις ἡμῶν ζῶσαν παράδοσιν, ὁ Π. Πατρῶν Γερμανός, κατὰ τὴν 23ην Μαρτίου, Ἱερουργήσας καί, ἀκολούθως, ὑψώσας τὸν Τίμιον Σταυρὸν εἰς τὴν πλατεῖαν, ὥρκισεν ὑπὸ τὴν κραταιὰν Του σκέπην τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, σημειοῦμεν τὰ ἀκόλουθα:

»Εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως, ὅτι ὁ ἱστορικώτατος ὡς ἄνω χῶρος, ὅπου διεδραματίσθη ἡ πλέον ἱερὰ καὶ καθολική, ἡ περισσότερον ἐπίσημος ὅσον καὶ παράτολμος, ἡ αὐτόχρημα καιρία διὰ τὸν ὅλον ἀγῶνα ἀναρκτήριος μυσταγωγία τῆς ἀναστάσεως τῆς Πατρίδος μὲ τὴν ἐκ βαθέων κραυγὴν τοῦ ἥρωος ἐκείνου Δεσπότου: «Ἀναστήτω τὸ Ἔθνος», δὲν ἔχει γίνει εἰσέτι ἀντικείμενον ἀναλόγου φροντίδος. Τὰ πάντα ἐκεῖ εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ εἰς τὸ συνεχόμενον ὕψωμα ἔπρεπε νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὴν «ἡμέραν ἐκείνην», τὴν ὁποίαν ἐπὶ τέσσαρας ἀτελευτήτους αἰῶνας ἐναγωνίως ἀνέμενε τὸ δοῦλον Γένος. Ἀσφαλῶς, ἡ ὕπαρξις τῆς Ἀναθηματικῆς Στήλης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μία ἀπαρχή. Προφανῶς, ὅμως, πρέπει νὰ ἀχθῶμεν εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν. Ἡ πλατεῖα αὕτη δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, ἀποτελεῖ ἔπαλξιν πανελλήνιον. «Τὸ Ἐθνοσωτήριον 1821 — σημειοῖ ὁ Ἱστορικὸς — συνδέεται ἀναποσπάστως μετὰ τῆς ἡρωϊκῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ ἀποτελεῖ δικαίως τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας της. Ὁ Τίμιος Σταυρός, ὁ ὁποῖος ὑψώθη εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, ἐλύτρωσε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ τὸ κατηξίωσε, κατόπιν ἑπταετοῦς αἱματηροῦ ἀγῶνος, ὅπως μετ' ἐλπίδος αἰσιωτέρου μέλλοντος ἀτενίσῃ τὸν φαεινὸν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας» (Στεφ. Θωμοπούλου «Ἱστορία τῆς πόλεως Πατρῶν», ἐπιμελ. Κ. Τριανταφύλλου, σελ. 635, ἔκδοσις 1950).

»Εἶναι, φρονοῦμεν, καιρὸς ἡ ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἰδιωτικὴ προσπάθεια τῆς ἀναπαραστάσεως τοῦ δοθέντος ἐκεῖ ὅρκου, τὴν ὁποίαν παρακολουθοῦν κατ' ἔτος μετὰ βαθείας συγκινήσεως χιλιάδες κατοίκων τῆς πόλεως ἡμῶν, νὰ λάβῃ μορφὴν περισσότερον οὐσιαστικήν. Ὁ ἱστορικώτατος ἐκεῖνος ναΐσκος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πρέπει νὰ ἐπανοικοδομηθῇ, ἐναρμονιζόμενος πρὸς τὸ περιβάλλον, καὶ τὸ ὅλον ὕψωμα, ὅπου ἔπεσαν τὰ πρῶτα πυρὰ τοῦ 1821 καὶ ἤστραψεν ἡ μανία τῶν Τούρκων κατὰ τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων ἀρχοντικῶν καὶ ἠρίστευσεν ὁ γενναῖος τῆς πόλεως Π. Καρατζᾶς κ. ἄ., νὰ γίνῃ ὅ,τι εἶναι: ὁ τύμβος τοῦ 1821. Καὶ οὕτω νὰ ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἔτος ἐκεῖ ἡ μυσταγωγικὴ λειτουργία τοῦ Π. Πατρῶν Γερμανοῦ, νὰ ἐπανατοποθετῆται ὁ Τίμιος Σταυρὸς εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ νὰ δίδεται πάλιν ὁ ὅρκος τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὴν νέαν ἑκάστοτε γενεὰν τῆς πόλεως, διὰ νὰ ἀναβαπτίζεται εἰς τὰ ζεῖδωρα νάματά Του. Τὴν ἱστορικὴν ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὴν πρᾶξιν θ' ἀπετέλει ἡ διενέργεια συμβολικοῦ εὐρυτέρου ἐράνου ὑπὲρ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κειμηλίου — ἃς θεωρηθῇ ὡς τὸ «μνημεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας» πρὸς τιμὴν τῆς Μεγάλης Ἡμέρας, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη μὲν τὸ Ἔθνος ἤδη ἀπὸ τοῦ 1856, χωρὶς ὅμως μέχρι τοῦδε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του — ἡ πρόσοψις τοῦ ὁποίου προτείνομεν νὰ ἀπαρτισθῇ ἐκ λίθων, προερχομένων ἀπὸ ὅλας τὰς περιοχὰς τῆς Πατρίδος, αἵτινες συμμετέσχον καὶ ἐδοξάσθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν γῆν τῶν ἀλυτρώτων εἰσέτι περιοχῶν, π. χ. Β. Ἠπείρου, Κύπρου. Τοιουτοτρόπως, ἡ μὲν πόλις ἡμῶν ἐπιτελεῖ ἱερώτατον καθῆκον, ὁ δὲ Ἕλλην προσκυνητής, ἀνερχόμενος εἰς τὸν ναΐσκον τοῦτον τῆς Ἐπαναστάσεως, τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προστάτου τῶν Ἑλλήνων ἡρώων τιμώμενον, καὶ ἀναγινώσκων εἰς τοὺς λίθους τῶν προπυλαίων καὶ τῆς προσόψεως τὰ ὀνόματα τῶν ἐνδοξοτέρων περιοχῶν τῆς Πατρίδος, θὰ προσκυνῇ ἀληθῶς τὰς ἱερὰς σκιὰς τῶν ἁγίων τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος καὶ θὰ προσεύχεται διὰ τοὺς ἥρωας ἐκείνους, «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη» τῶν ὁποίων ἐπανῆλθε καὶ ἔπνευσεν εἰς τὴν γενέτειραν γῆν της ἡ θεία αὔρα τῆς ἐλευθερίας.

Μετὰ πάσης τιμῆς
ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΤΣΑΝΤΙΛΗΣ
Πρωτοσύγκελλος
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν»

Πάτραι 12-4-64

ΣΗΜ. «Πελοποννήσου»: Χαίρομεν, διότι μία πρότασις τῆς ἐφημερίδος μας, ἀναγομένη εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος — τόσον ἐπιβεβλημένην ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἐπικινδύνους διεθνιστικὰς ἀντιλήψεις — εὑρίσκει τοσαύτην, ὡς ἀνεμένομεν ἄλλωστε, συγκινητικὴν ἀπήχησιν. Τὸ θέμα τώρα εἶναι, αἱ ὡραῖαι σκέψεις νὰ μετουσιωθοῦν εἰς ἔργα. Ὁ χῶρος, ὁ ὁποῖος συνιστᾶται νὰ ἀξιοποιηθῇ, οὕτως εἰπεῖν, πατριωτικῶς εἶναι δημοτικός. Κατὰ συνέπειαν, τὸν πρῶτον λόγον ἐν προκειμένῳ ἔχει ὁ ὁ κ. Δήμαρχος. Καὶ ὁ κ. Νῖκος Βέτσος θὰ συνδέσῃ, πράγματι, τὸ ὄνομά του, ἀναλαμβάνων τὴν πρωτοβουλίαν καὶ πραγματοποιῶν τὸ ἔργον, μὲ μίαν προσφοράν, ἀληθῶς μεγάλην, πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς τὸ Ἔθνος.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἀφειδεῖς ὑποσχέσεις τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας διὰ τὸν νομὸν Ἀχαΐας

Ποῖα ἔργα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν

ΠΟΛΛΑ, ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας οἱ ἀφιχθέντες εἰς Πάτρας τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ὑπουργὸς Προεδρίας καὶ ὑφυπουργὸς Οἰκισμοῦ, ἀφοῦ, ἐν τῷ μεταξύ, εἶχον συσκεφθῆ μὲ τοὺς ἐνταῦθα παράγοντας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων τοῦ νομοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τῆς πόλεώς μας.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, ὁ ἐκ τῶν ἀφιχθέντων ὑπουργῶν κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου ἐδέχθη εἰς τὸ πολιτικόν του γραφεῖον φίλους του καὶ διαφόρους ἐπιτροπὰς καὶ τὴν μεσημβρίαν μετέβη εἰς τὴν νομαρχίαν, ὅπου τὸν ἀνέμενον ὁ νομάρχης κ. Γ. Τσιτσάρας, ὁ διευθυντὴς τῆς νομαρχίας κ. Π. Καρακώστας καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν Πάτραις δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας, ἀφοῦ ἤκουσε διαφόρους ἐπιτροπάς, προέβη εἰς μακρὰς ἀνακοινώσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας.

Μεταξὺ ἄλλων, ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν:

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν στοργὴν διὰ τὴν Ἀχαΐαν, διότι, ἐπὶ τέλους, εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ τόπου αὐτοῦ. Αἱ ἰδιαίτεραι ἐπιδιώξεις του, πέραν τῆς γενικωτέρας ἀποστολῆς του διὰ τὴν χώραν, ὁλόκληρον, ἀφοροῦν τὸν νομὸν Ἀχαΐας, ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ δικαιώματα».

Συνεχίζων, εἶπεν ὅτι μὲ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας, τὰ τουριστικὰ κλπ., ὁ νομὸς Ἀχαΐας θὰ προσλάβῃ τὴν σημασίαν ποὺ τοῦ ἀνήκει. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ γίνουν ὅλα εἰς τὸν πρῶτον χρόνον. Μετὰ δύο ἢ τρία χρόνια, ἡ Ἀχαΐα θὰ ἱκανοποιηθῇ.

Ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἐξήγγειλε τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς τὸ πρόγραμμα ἐκτελέσεως μεγάλων καὶ μικρῶν ἔργων κατὰ τὸ 1964 εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων θὰ ὑπερβῇ τὰ 180 ἑκατομμύρια δραχ. Πολλὰ ἐκ τῶν ἐξαγγελθέντων ἔργων ἀποτελοῦν συνέχειαν τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ. Τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελεσθοῦν, κατὰ τὸν κ. ὑπουργὸν Προεδρίας, εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς 111 Πατρῶν - Τριπόλεως ἐπρογραμματίσθη διὰ ποσὸν 115 ἑκατομμυρίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἤδη διεβιβάσθησαν εἰς τὸν νομομηχανικὸν Ἀχαΐας 30 ἑκατομμύρια δραχμ. Ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς Διακοπτοῦ - Μεγ. Σπηλαίου - Καλαβρύτων ἐπρογραμματίσθη διὰ ποσὸν 30 ἑκατομ., ἐξ οὗ διετέθη ποσὸν δραχ. 4 ἑκ. Ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς Αἰγίου - Φτέρης - Καλαβρύτων. Διετέθη ἤδη ποσὸν δραχ. 3 ἑκατομ.

Διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν ὁδοποιΐαν θὰ διατεθῇ τὸ ποσὸν τῶν 34 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐξ αὐτοῦ δὲ 12 ἑκατομμύρια δραχ. διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Πατρῶν - Καλαβρύτων.

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τουριστικοῦ ξενοδοχείου Αἰγίου διετέθη ποσὸν 7 ἑκατομμυρίων, διὰ τὴν ἀποβάθραν τοῦ πορθμείου Πατρῶν ποσὸν 3 ἑκτ., διὰ τὴν διαμόρφωσιν παραλιακῆς λεωφόρου Πατρῶν 2 ἑκατ., διὰ πεδίον σταθμεύσεως τροχοφόρων Πατρῶν 1 ἑκατ., διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Φρουρίου Πατρῶν 500.000, διὰ τὴν τουριστικὴν ὁδὸν Καλεντζίου 4 ἑκατομ., διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς Καλαβρύτων 2 ἑκατ., διὰ διάφορα μικρὰ τουριστικὰ ἔργα τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας 3 ἑκατ., διὰ τουριστικὸν Περίπτερον Πατρῶν 1 ἑκατ., διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν διὰ συγχρόνων μέσων τοῦ Λιμένος Πατρῶν 10 ἑκατο., διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ λιμένος Αἰγίου 2 ἑκατ., δι